

Kristen Clark & Bethany Beal

Planuri
năruite

*Încredințează-ți soarta
în mâna Domnului...*

Traducere de Narcisa Țiulete

Cuprins

1	Când visurile nu se împlinesc	7
2	Nu asta mi-am dorit	23
3	Îngrijorare peste îngrijorare	41
4	Partea frumoasă a dezamăgirii	55
5	Doamne, ești Tu bun?	69
6	Bine v-am găsit, emoții feminine dezlănțuite!	85
7	Încrede-te în Cel ce ține ziua de mâine în mâna Lui	101
8	Liberă să trăiești pentru El	117
9	Uneori râzi, alteori plângi	133
10	Când viața te întoarce din drum	151
11	Frumusețea din povestea ta	169
12	Fă cunoscută Împărăția cerurilor în orice clipă	187
	Mulțumiri	199
	Note	201
	Despre autoare	20

Capitolul 1

Când visurile nu se împlinesc

Eu, Bethany, trebuie să vă mărturisesc ceva. Ceea ce urmează să vă împărtășesc a fost cândva un detaliu strict secret, un fel de promisiune sfântă. Nimeni din familia mea nu a știut despre asta, decât tata, mama și Kristen. Te-aș pune și pe tine să nu spui nimănui, dar porumbelul a scăpat din cușcă. Acum poți să râzi sau să te crucești. Ești gata? *Mi-am cumpărat rochia de mireasă când aveam 22 de ani și nu aveam niciun iubit.*

Nu glumesc.

Sunt două feluri de persoane pe lume. Unora le place să riște, să își facă planuri din mers și să trăiască total neconvențional, iar altora să se simtă în siguranță, să aibă un plan și să trăiască total predictibil. Eu sunt din prima categorie. Kristen, din a doua. Nicio categorie nu e mai bună decât alta. Aceste categorii sunt, pur și simplu, diferite. Explicația acesta te va ajuta să înțelegi mai bine decizia mea ciudată.

Eram în 2011. Pe timpuri, știu. Kristen se logodise cu soțul ei de acum, Zack, și eram prinse în frenezia planurilor de nuntă. Spun „eram” fiindcă în nunta lor s-a implicat toată familia. Fiind

cinci surori, îți poți imagina sușurile, coborâșurile, lacrimile și bucuria care ne însoțeau peste tot. Să zicem doar că estrogenul nu lipsea niciodată din casa noastră. Extremele erau la ele acasă. Bietul tata! Kristen a fost prima care s-a căsătorit, așa că a fost un moment important. Fiind domnișoara ei de onoare, m-am implicat pe toate planurile.

Într-o zi, am mers să căutăm rochia perfectă de mireasă. Dacă ai fost vreodată să cauți rochie de mireasă pentru tine sau pentru o prietenă, știi ce înseamnă. Nu e o activitate plină de zâmbete sau de succes. Poate fi foarte stresantă. Grea. Obositoare. Uneori îți dau lacrimile de-a dreptul. Este atât de greu să îți găsești „rochia de vis”, încât întregul proces poate fi copleșitor pentru o mireasă (și pentru surorile ei).

Cam așa a fost și pentru noi. Am intrat în mai multe magazine, dar n-am găsit nimic. Kristen își pierduse speranța. Mama încerca să o înveselească, iar eu încercam să găesc ceva bun de spus despre fiecare rochie pe care o proba. Am intrat în alt magazin, cu speranțe mari. Kristen a început iar să probeze rochii. Micuța noastră trupă s-a strâns în jurul ei să o admire. Le-a probat pe toate, una câte una. După câteva probe, Kristen a îmbrăcat una dintre cele mai frumoase rochii pe care le văzusem în viața mea. Arăta ca Cenușăreasa zilelor noastre, gata zămisliță de bagheta magică a zânei bune. Partea de sus era împodobită cu sclipici și imitație de diamante. Poalele erau elegante, bogate, dintr-un voal frumos și fluid. Era de vis.

Din păcate, când Kristen s-a uitat în oglindă, nu a văzut nicio Cenușăreasă. Rochia i s-a părut frumoasă, dar nu era *pe gustul ei*. Pesemne că a văzut cum îmi luceau ochii, pentru că a ținut să îmi spună că rochia era mai degrabă stilul meu, decât al ei. Am încuviințat dând din cap.

— Ar trebui să o probezi! a zis Kristen zâmbind.

Nu știi ce am pățit, dar nu am mai putut gândi.

Orice soră normală ar fi refuzat politicos. Probabil că eu nu fac parte din această categorie. Puteți considera că mi-am

pierdut mințile, dar eu nu mai văzusem în viața mea o rochie perfectă ca aceea. Nu uitați: eu nu fac nimic convențional.

M-am dat puțin în spate ca să mă asigur că Kristen vorbea serios, și așa era. *Prea bine atunci*, m-am gândit. *Să probăm rochia!* Probabil că vânzătoarea a fost șocată când am întreat-o dacă pot să probez aceeași rochie după Kristen. Pesemne că nu întâlnea așa ceva în fiecare zi. A descuiat stânjenită o altă cabină de probă pentru mine, iar eu am probat fericită rochia.

Ascultați-mă cu atenție! Când am intrat în magazin în acea zi împreună cu Kristen, nu aveam absolut nicio intenție să îmi cumpăr rochie de mireasă. Era ultima mea preocupare. Nu aveam pe nimeni. Nu se întrevedea nicio nuntă la orizont, dar nu m-a deranjat câtuși de puțin să fiu pregătită.

De cum am ieșit din cabina de probă ca să le arăt lui Kristen și mamei rochia, amândouă au exclamat încântate.

— E sută la sută stilul tău! a spus Kristen, scuturând din cap și zâmbind. De fapt, e sută la mie.

Am fost de acord cu ea. Rochia era făcută pentru mine. Îmi venea perfect. Înainte să apuc să apelez la glasul rațiunii, m-a cuprins un val de frică. *Dacă nu voi mai găsi rochia când mă voi căsători într-o bună zi? Dacă nu o vor mai produce? Dacă voi căuta luni de zile și nu voi mai găsi nimic asemănător?*

Teama aceea m-a împins să iau o decizie drastică și foarte ciudată. Le-am spus lui Kristen și mamei ce îmi trecuse prin cap, și spre surprinderea mea, nici măcar nu au încercat să mă convingă să renunț. De fapt, Kristen m-a încurajat să nu cumva să ratez șansa, dacă îmi place așa de mult. Ce soră!

Vânzătoarea nu mai știa ce să creadă când i-am spus să împacheteze rochia aceea pentru mine. Închipuiți-vă scena: Kristen a intrat în căutarea unei rochii, iar eu am plecat cu una cumpărată. Nu voi uita niciodată ce m-a întreat vânzătoarea la casă:

— Așadar, când e ziua cea mare?

Cu mâinile asudate, am îngăimat cât se poate de sincer:

— Ah, rămâne de văzut.

A zâmbit și nu a mai pus nicio întrebare.

După ce am plecat din magazin, m-a cuprins o senzație de încântare totală. Poate că ziua nunții mele nu era chiar așa îndepărtată. Nu mi-am imaginat atunci că rochia mea perfectă va sta pe umerăș, în dulap, mulți ani de atunci înainte. Secretul acela a rămas ascuns în tenebrele vieții mele, în timp ce visul meu de a mă căsători refuza să se îplinească.

Pe măsură ce treceau anii, mă întrebam când va veni prințul meu în armură strălucitoare să mă ridice pe cal. Kristen era măritată bine-mersi, iar eu tânjeam după asta. Totuși, ani de-a rândul eu am rămas tot singură. De câte ori deschideam dulapul și vedeam rochia ascunsă în spatele celorlalte haine, simțeam gustul amar al dezamăgirii. Viața mea nu se dovedea a fi așa cum îmi imaginasem. Planul nu fusese așa... nici măcar pe aproape. Aveam o rochie de basm, dar prințul lipsea total din peisaj.

Neprevăzutul

Când în viață lucrurile nu sunt așa cum te aștepti, e greu de acceptat. Dar nu trebuie să îți spun eu asta. Știi prea bine despre ce vorbesc. Indiferent dacă ești adolescentă, dacă ai 20 de ani sau mai mult, dacă ești căsătorită sau nu, există întorsături neașteptate și în viața ta.

Poate că nu ai o rochie de mireasă nepurtată pe un umerăș, în fundul dulapului, dar poate că părinții tăi au divorțat când erai mică și ai rămas cu un gust amar. Sau poate că iubitul sau logodnicul tău te-a părăsit și a lăsat un gol dureros în viața ta. Poate că ai primit un diagnostic la care nu te-ai așteptat sau poate că ești prinsă în capcana unui păcat și te întrebi cum vei scăpa de el. Poate că ești genul de femeie care se simte singură și nefericită în sufletul său. Poate că ai fost abuzată de cineva care ar fi trebuit să te protejeze (te rog să citești pagina 95 cu privire la abuz). Sau ca mine, ai crezut că mariajul va bate la ușa ta mult mai curând.

Când visurile nu se împlinesc

Prin orice ai trece acum, ai trecut deja sau vei trece în viitor, un lucru este clar: viața e imprevizibilă. Și grea. Deseori este e o dezamăgire, dar, cu siguranță, o mare provocare.

Întreabă orice persoană trecută de 60 de ani dacă în viață lucrurile s-au desfășurat așa cum și-a imaginat și vei găsi cu greu pe cineva care să spună da. Viața e rareori așa cum o planificăm noi.

Eu, Kristen, m-am confruntat cu acest adevăr în primii ani de căsnicie. Desigur, mai trecusem prin probleme și înainte, dar nu atât de mari ca atunci. În copilărie, mi-am imaginat că îmi voi petrece viața alături de un tip chipeș și o casă plină de copii energici. Am primit soțul arătos, dar nu mi-am imaginat cât de mare va fi suferința mea la capitolul copii.

Când eram micuță mă jucam de-a familia. Era unul dintre jocurile mele preferate. Nu sunt sigură că e un joc în adevăratul sens, fiindcă nu există nici un scop, nici un câștigător. E pură imaginație. Te-ai jucat acest joc vreodată? E mai vechi decât telefoanele și tabletele inteligente. Era o chestiune de imaginație pură. Bineînțeles, îmi plăcea să fiu mamă și să fac pe șefa cu surorile mele mai mici. Era dreptul meu de soră mai mare. Cel puțin, așa îmi spuneam eu. Nu știu de ce îmi plăcea să mă joc de-a familia, dar așa a fost. Poate din imboldul instinctului matern lăsat de Dumnezeu. Oricum ar fi, îmi plăcea să fac pe mămica.

Când surorile mele nu puteau să îmi intre în joc, mă jucam cu păpușa mea specială, pe nume Kathryn. Îmi plăcea bebelușul acesta de jucărie mai mult decât orice. L-am primit cadou de ziua mea la doi ani și îl mai am și azi. Când eram fetiță, o luam pe Kathryn cu mine peste tot. Fără excepție. La zilele de naștere ale prietenelor mele, în excursii cu familia, cu cortul, în vizite, excursii, în orice loc ... Kathryn nu lipsea. Dacă păpușile ar putea vorbi... oh, ce povești ar spune. Eram atât de atașată de această păpușă, încât am început să mă rog lui Dumnezeu

Prin orice ai trece
acum, ai trecut deja sau
vei trece în *viitor*, un
lucru este clar: viața e
imprevizibilă.

să o prefacă într-un bebeluș *adevărat*. Ciudat, știu. Dau vina pe *Iepurele de catifea*.*

Luni de zile, m-am rugat aceeași rugăciune în fiecare seară. Cu toate acestea, în fiecare dimineață, Kathryn se uita la mine cu ochii ei albaștri și reci. Când mă uit în urmă, mă bucur că Dumnezeu nu mi-a răspuns la rugăciune. Vă imaginați? Ar fi fost un film de groază care ar fi prins viață. Deși rugăciunile mele au rămas fără răspuns, dorința de a avea un bebeluș *adevărat* a rămas.

Ca cele mai multe femei, m-am gândit că va fi floare la ureche să rămân însărcinată. După ce m-am căsătorit cu Zack, am așteptat copii în orice moment. Simplu spus, nu ne-am opus. După trei ani aveam doar amintirea a două sarcini pierdute, una după alta. Aveam inima zdrobită. Ce se întâmpla? Eram descendentă unor femei fertile, care născuseră fără probleme. Mama mea a rămas însărcinată ușor. De fapt, a născut nouă copii. Fără anestezie. A născut șase copii acasă. Rămâi mută în fața unei asemenea experiențe! Da, mama mea a fost o născătoare de copii profesionistă a zilelor noastre. Vă dați seama de ce am crezut că și pentru mine va fi floare la ureche. Dar eu, care mă străduiam să rămân însărcinată, iată că nici nu reușeam să duc o sarcină până la termen.

Vă voi spune mai multe despre mine în capitolele care urmează. Până la momentul în care scriu aceste cuvinte, am pierdut deja trei sarcini și am străbătut mulți ani dureroși de infertilitate.

Eu nu aș fi scris așa povestea vieții mele. Nu m-am așteptat la asta. Nu așa îmi făcusem planul.

Înainte să crezi că am făcut față cu brio acestor pierderi și dezamăgiri, află că nu e așa. După cea de-a treia sarcină pierdută, am fost foarte supărată pe Dumnezeu. Îmi simțeam inima

---

* Carte în care un iepuraș de pluș devine unul *adevărat* (n.ed.).

biciuită spiritual. Îmi era greu să cred că Dumnezeu e bun, când eu simțeam numai durere.

Biblia îmi spunea că Dumnezeu e plin de har și de bunătate, dar eu nu vedeam decât durere și suferință. De ce ar îngădui un Dumnezeu iubitor să rămân însărcinată, ca apoi să îmi ia bebelușul, de fiecare dată? De ce ar alege un Dumnezeu suveran să scrie povestea mea așa? Făceam eforturi în inima mea să mă împac cu această realitate.

Viața nu e floare la ureche

Poate că și tu ai trecut prin lupte similare în inima ta. E în regulă să recunoști. Ești printre prietene aici. Poate că și tu ai trăit durerea unei sarcini pierdute și încă suferi în urma ei. Sau poate că nu e ceva atât de grav. Chiar și pierderile mici dor, și neprevăzutele mai mici sunt greu de înfruntat.

E greu să vezi cum toți prietenii tăi intră într-o etapă nouă din viață, în timp ce tu bați pasul pe loc. E greu să vezi o fotografie pe rețelele de socializare de la o petrecere la care tu nu ai fost invitată. E greu să începi un serviciu nou, cu multe necunoscute. E greu să cunoști un tip credincios care pare să nu aibă ochi pentru tine.

Am o prietenă mai tânără, care își dorea foarte mult să meargă la o anumită facultate după liceu. A muncit mult să ia note bune și a făcut tot ce a depins de ea ca să îndeplinească toate condițiile de admitere ale acelei universități. După ce a depus cererea, a așteptat ca pe ace să primească scrisoarea de admitere. Era visul ei. S-a rugat zilnic pentru asta. Spre dezamăgirea și șocul ei, nu a fost acceptată. Universitatea i-a răspuns că nu era suficient de pregătită. A fost devastator pentru ea. Muncise din greu pentru asta ani de zile. Desigur, poate că pentru tine nu pare ceva atât de important, dar ei i-a fugit pământul de sub picioare. S-a certat cu Dumnezeu în inima ei. A fost furioasă pe El. Nu știa Dumnezeu cât de mult muncise? De ce permisesese una ca asta?

O altă prietenă a primit un diagnostic care i-a redus speranța de viață la jumătate. *La jumătate!* Dragile mele, are 20 de ani! Se luptă în fiecare zi să nu-și piardă credința. Ca multe dintre noi, știe multe despre Dumnezeu, dar în inima ei luptă să accepte aceste adevăruri. Ca om, viitorul o sperie. Nu are idei ce o așteaptă. Cum să treacă peste niște vești atât de cumplite? Cum să aibă încredere într-un Dumnezeu care permite să se întâmple un lucru atât de cumplit?

Mai am o prietenă care a cunoscut un tip credincios extraordinar și a crezut că el e alesul. Era tot ce visase ea: credincios, bun, chipeș, isteț, glumeț, disciplinat, dar după nouă luni de curtare, a început să își arate adevărata față. Nu era chiar așa cum părea. Masca pe care o purta a început să se topească precum o înghețată pe băț într-o zi de vară. Nu voia să accepte realitatea. O durea prea rău. Cu toate acestea, știa că ar fi o nebunie să rămână în acea relație. Cu inima frântă și perna plină de lacrimi, a terminat-o cu el. Ulterior, nu s-a simțit mai bine, ci mai rău. Nu numai că pierduse un prieten bun, ci și visul de a se căsători. Viitorul părea sumbru. Plictisitor. Cum să meargă mai departe și să redescopere bucuria? Cum putea să mai aibă încredere în Dumnezeu?

Aceste povești și lupte sunt reale și grele. Viața nu e floare la ureche. Probabil ai auzit vechea zicală: „În viață, ori ai ieșit dintr-o încercare, ori ai intrat recent în ea, ori ești în toiul ei.” Încurajator, nu?

Prin urmare, cum ar trebui să ne trăim viața? Cum să rămânem tari în credință și ancorate în Cristos când viața nu se desfășoară așa cum ne-am propus? Cum să găsim adevărata pace când sentimentele noastre sunt adevărate carusele? Cum să trăim cu speranță când inimile noastre tânjesc după dorințe neîmplinite? Cum să acceptăm povestea unică pe care Dumnezeu o scrie pentru fiecare dintre noi când toți ceilalți par să primească exact ceea ce își doresc?

Răsturnări de situație

La urma urmei, e simplu și complicat în același timp: fie Dumnezeu e sută la sută suveran și bun, fie nu e. Nu există cale de mijloc. Dumnezeu nu poate fi suveran într-o oarecare măsură (un cuvânt sofisticat care recunoaște că El e Domn peste toate). Nici nu poate fi bun în mare parte. El este fie totul, fie nimic. Dacă Dumnezeu ar fi suveran într-o oarecare măsură, ar însemna că Dumnezeu domnește doar peste unele lucruri din univers, dar nu și peste altele. Dacă Dumnezeu ar fi bun în mare parte, ar însemna că El e bun uneori, dar alteori nu e. Ce ar însemna asta? Cum ar mai putea fi Dumnezeu? Nu ar mai putea. Un Dumnezeu real nu ar putea funcționa așa.

Eu și Bethany am ajuns de multe ori la intersecția acestor tensiuni. Fiindcă ne-am luptat și noi cu dezamăgiri, dorințe neîmplinite și dureri, a trebuit să privim aceste întrebări drept în față. *E Dumnezeu stăpân și suveran peste acest moment greu sau nu e? Este El bun cu adevărat în acest moment, deși nu pot să depășesc durerea pe care o simt?* Vom vorbi mai multe despre bunătatea lui Dumnezeu în capitolul 5.

Pe măsură ce vei da peste răsturnări de situații pe drumurile vieții, chiar și tu vei fi nevoită să te confrunți cu această tensiune. Nu o poți ignora. Iată care e realitatea: ce alegi să crezi despre Dumnezeu în adâncurile întunecate ale inimii tale va afecta dramatic felul în care vei reacționa în fața vieții. Mai ales în momentele dificile.

E un verset scurt în Psalmul 138 care a fost ancora noastră în ultimii ani. E o promisiune mică, ce poate trece ușor neobservată, dar deține secretul nebuniei acestei vieți. Iat-o:

„Domnul va sfârși ce a început pentru mine. Doamne,
bunătatea Ta ține în veci” (v. 8).

Acest verset are dreptate în toate aspectele, în care noi, de obicei, ne înșelăm. Ne amintește că Dumnezeu are un plan. El

are un scop bun pentru viața noastră. Îi pasă de noi. Ne vede. El lucrează în noi și prin noi pentru gloria Lui. Dragostea Lui e neclintită și ține pe veci. Da, planul Lui poate cuprinde suferință, durere, încercări, dar toate acestea nu sunt în zadar. Nu sunt întâmplătoare. Nu sunt degeaba. Cel mai mare scop al Său în toate acestea este să ne apropie de El și să ne modeleze caracterul după asemănarea lui Cristos (Iacov 1:1-4; 2 Cor. 5:9; 1 Cor. 10:31).

El vrea să lucreze în viața noastră prin pierderile suferite. Vrea să ne mărească credința prin suferință. Vrea să ne arate dragostea și mângâierea Lui în dorințele noastre neîmplinite. El vrea să

Dumnezeu vrea să
folosească dezamăgirile
ca să ne *apropie* de El.

ne folosească viața ca mărturie a credințioșiei Lui. El vrea să arate lumii noastre pierdute și frânte pe Mântuitorul Isus Cristos. Dumnezeu vrea să folosească dezamăgirile ca să ne apropie de El.

Când te uiți la viața ta în aceste clipe, nu poți vedea dincolo de ziua de azi. Tot ce poți să vezi e ce s-a întâmplat în trecut și ce se întâmplă acum. Nu ai imaginea de ansamblu. Nu știi ce face Dumnezeu. Așa cum a spus un pastor: „Dumnezeu ne va da prin rugăciune fie ce am cerut, fie ce am fi cerut dacă am fi știut tot ce știe El.”¹

Imaginează-ți că încerci să privești printr-un pai. Cât ai putea să vezi? Nu prea mult. Cam asta e perspectiva pe care o ai în viață. Dumnezeu cât poate vedea? Totul. În loc să avem încredere în Dumnezeu care cunoaște totul, noi avem tendința să ne uităm prin acel pai și să spunem că Dumnezeu nu ne iubeste, nu e bun și nu e credincios. Ciudaț, nu-i așa?

Iată care e realitatea: cu cât vei cunoaște mai mult caracterul lui Dumnezeu, cu atât Îi vei încredința Lui mai mult viitorul tău necunoscut. Cu cât vei descoperi mai repede că viața nu înseamnă să obții ceea ce vrei, ci să umbli într-o relație apropiată cu Creatorul tău, cu atât vei găsi mai repede bucuria adevărată.

Când visurile nu se împlinesc

Desigur, e ispititor să fugim de durerea și dezamăgirea noastră când viața e grea. Nu trebuie să îmi spui de două ori unde e ciocolata neagră când sunt tristă. Să fim sincere, toate ne-am ascuns în camera noastră cu o cutie de înghețată în mână și am fugit de durerea noastră în spatele emisiunii preferate (recunosc, sunt vinovată!). Da, pe moment, senzația e nemaipomenită. Mai îndulcește puțin prezentul și mai amână puțin suferința emoțională. Dumnezeu vrea mult mai mult de-atât pentru noi.

Rămâi tare pe poziții împreună cu noi, soră dragă. Nu te pierde cu inima. Nu rămâne blocată în fața rochiei de mireasă nepurtate și nici în fața testului negativ de sarcină. Privește dincolo de durerea acestui moment. Văile sunt o realitate și sunt grele, dar nu Îl opresc cu niciun chip pe Dumnezeu să facă mult mai mult.

Hai să învățăm să vedem viața prin lentilele speranței.

Fie că ești nouă în credință, că faci prezența în mod regulat la biserică sau că încă ești sceptică cu privire la Dumnezeu, cartea aceasta e pentru tine. Vino cu noi într-o călătorie reală și autentică în care îți vom împărtăși aspectele cele mai detaliate ale vieților noastre și îți vom spune ce a făcut Dumnezeu. Suntem niște fete simple, din Texas, de fapt. Cu toate acestea, am văzut ce lucruri mărețe a făcut Dumnezeu în inimile noastre și abia așteptăm să ți le împărtășim și ție. Vino să râdem și să plângem pe măsură ce descoperim împreună aceste adevăruri care schimbă vieți. Viața e imprezvizibilă. Avem nevoie de har în această călătorie. Mai presus de orice, avem nevoie de speranța Evangheliei.

Hai să descoperim împreună ce înseamnă să trăim o viață din plin, oriunde ne-ar duce ea.

Cugetă:

Cu cât vei cunoaște mai mult caracterul lui Dumnezeu, cu atât Îi vei încredința mai mult viitorul tău necunoscut.

Tine minte:

- * Viața e grea și neprevăzută, iar tu nu poți controla viitorul.
- * Ce alegi să crezi despre Dumnezeu în cele mai adânci și întunecate unghere ale inimii tale va afecta radical reacția ta în fața vieții.
- * Dumnezeu are un scop pentru viața ta, iar dragostea Lui e neclintită (Ps. 138:8).
- * Dumnezeu vrea să Se folosească de încercările, dezamăgirile, dorințele și durerea ta ca să ai o relație mai profundă cu El și să fii mai împlinită în El.
- * Văile sunt adevărate și dificile, dar ele nu Îl opresc cu niciun chip pe Dumnezeu să facă mult mai mult.

SPUNE-I CE AI PE INIMĂ:

Doamne,

Îți mărturisesc că am o credință mică și slabă uneori. În fața dezamăgirilor și în mijlocul luptei, nu mă grăbesc, așa cum ar trebui, să aduc aceste poveri înaintea Ta, în rugăciune. Deseori sunt îngrijorată și cedez acestor temeri. Ajută-mă să cred că Tu ești cine spui că ești. Ajută-mă să am încredere în caracterul Tău, chiar și atunci când nu Te văd lucrând. Ajută-mă să înțeleg mai bine dragostea Ta. Nu vreau să Te iubesc doar când viața e ușoară și să Te resping atunci când viața e grea. Vreau să Te slujesc cu credincioșie orice s-ar întâmpla în viața mea. Te rog să mă ajuți. Nu pot face asta fără Tine. Pe măsură ce citesc această carte, mă rog să o folosești și să lucrezi cu putere în viața mea. Vreau să Te cunosc mai mult.

Amin

Când visurile nu se împlinesc

Meditează:

Psalmul 138

Te laud din toată inima,
cânt laudele Tale înaintea dumnezeilor.
Mă închin în Templul Tău cel sfânt
și laud Numele Tău pentru bunătatea și credincioșia Ta,
căci Ți s-a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.
În ziua când Te-am chemat, m-ai ascultat,
m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.
Toți împărații pământului Te vor lăuda, Doamne,
când vor auzi cuvintele gurii Tale;
ei vor lăuda căile Domnului,
căci mare este slava Domnului!
Domnul este înălțat, totuși vede pe cei smeriți
și cunoaște de departe pe cei îngâmfați.
Când umblu în mijlocul strâmtorării,
Tu mă înviorezi,
Îți întinzi mâna spre mânia vrăjmașilor mei
și dreapta Ta mă mântuiește.
Domnul va sfârși ce a început pentru mine.
Doamne, bunătatea Ta ține în veci:
nu părăsi lucrările mâinilor Tale.

Cercetează
MAI PROFUND

1 Corinteni 10:31

2 Corinteni 5:9

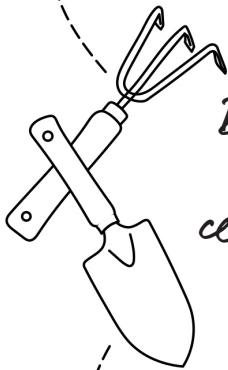
Iacov 1:1–4

CUM E PENTRU TINE?

1. Ai o poveste în trecutul tău care seamănă cu relatarea noastră despre rochia de mireasă?
2. Ce răsturnări de situație au avut loc în viața ta?
3. Ai tendința să îți întorci spatele lui Dumnezeu sau să te întorci spre Dumnezeu când ești dezamăgită? Scrie despre acest lucru.
4. Cum îți încurajează Psalmul 138:8 inima?
5. În ce aspect speri să crești citind această carte?

Treci

la fapte La începutul lecturii acestei cărți, ne rugăm ca Dumnezeu să o folosească și să te umple de suflu și speranță până în măduva oaselor. Oprește-te puțin și scrie propria ta rugăciune către Dumnezeu. Fă-o personală. Nu lăsa nimic să te rețină. Varsă-ți inima înaintea Lui și roagă-L să lucreze în viața ta acum mai mult ca oricând. Folosește cuvinte clare și roagă-L pe Dumnezeu să îți întărească credința în anumite aspecte. Nu uita că El te iubește și că îți pasă cu adevărat de tine. El vrea să îți asculte rugăciunile.

Domnul va sfârși
ce a început pentru
mine. Doamne,
bunătatea Ta ține
în veci.

Psalmul 138:8

